

IJsbeer geeft niet op

De Noordpool smelt, de ijsbeer moest vluchten. Aangespoeld in ons land heeft hij geprobeerd te integreren in een Hollands gezin, maar dat is mislukt. Gelukkig is hij niet het type dat bij de pakken gaat neerzitten. In de De Leyens, bij buurttuin De Zoete Aarde, heeft hij een plekje gevonden om een eigen onderkomen te bouwen. Op een grote kartonnen doos, vastgezet met scheerlijnen en haringen, schrijft hij met vette Zoetermeerse klei 'home', en 'hole'. In het schooltje aan de overkant van het fietspad verdringen de kinderen zich voor de ramen, ze roepen en zwaaien. De ijsbeer zwaait terug. 'We hebben al een papegaaiduiker en een walrus aan de kust gezien en nu een ijsbeer, gekker moet het niet worden!' zegt een vrijwilliger van De Zoete Aarde. De ijsbeer schildert een nostalgisch landschap. Zwarte bergen, onder een zwarte zon – maar dat kan ook moeilijk anders, met die klei.

Zou hij heimwee hebben, eenzaam zijn? Twee dames van de buurttuin denken dat hij wel een kopje soep kan gebruiken, en de ijsbeer maakt een dankbare buiging. 'Het is heel bijzonder,' zegt een van de dames, 'en hij past hier goed, we hebben ook al schapjes uit Bretagne.'

De Zoete Aarde herbergt een massa groene activiteiten zoals schooltuinen en een hoptuin (voor een lokaal bier), een boomgaard, bijenkasten en een bloemenpluktuin. Een kleine honderd vrijwilligers planten, wieden, oogsten, en schenken koffie, thee en soep in de kas.

Daar is het warm en gezellig en de ijsbeer is onderwerp van gesprek. 'Gaat het over het milieu?' vraagt iemand. 'Over eenzaamheid,' antwoordt een vrouw die de flyer heeft gelezen. 'Ik vraag me af of een ijsbeer eenzaam kan zijn. Ik organiseer bijeenkomsten voor jong gepensioneerden, die zijn ook vaak eenzaam maar je hoort ze er nooit over. Alleen als je er echt naar vraagt, dan komen er verhalen los.'

Sacha Pereira Stolle, alias de ijsbeer, maakt kostuums waarin hij dieren tot leven laat komen. Het zijn buitenstaanders in de mensenmaatschappij die hun mislukte pogingen om erbij te horen tegemoet treden door iets nieuws te verzinnen. Eenzaamheid spoort hen aan autonoom in het leven te staan. Alle dieren hebben een eigen, doorlopend verhaal.